

روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران
صاحب امتیاز و مدیر مسئول: مهدی رحمانیان
نشانی: میدان آرژانتین، خیابان زاگرس، پلاک ۹، ساختمان شرق، طبقه همکف
تلفن: ۸۸۶۵۴۳۹۱-۲
نمابر: ۸۸۸۸۰۷۱۹
تلفن اگهی‌ها: ۸۸۶۵۸۵۷۵
توزیع: شرکت پیام‌رسان پیروز
تلفن: ۶۶۱۸۲۱۲۰-۵
چاپ: نشر روز تاب
تلفن: ۴۴۴۵۰۷۶
www.sharhnewspaper.ir

تهران : اذان ظهر ۱۳۰۱ اذان مغرب ۱۹:۳۶ اذان صبح فردا ۵:۱۹ طلوع آفتاب ۶:۴۴

دیده بان

۱۰سال پس از ۱۱ سپتامبر

احمد نقیب‌زاده

استاد دانشگاه

۱۰سال از واقعه‌ای که گمان می‌رفت عصر تازاهی را در روابط بین ملت‌ها و بین ملت‌ها و دولت‌ها گشوده است گذشت، ولی همه تحلیل‌ها به‌گونه‌ای خطا از کار درآمد و اینک به نظر می‌رسد آن حادثه به‌جای اینکه آغازگر عصر جدیدی باشد، نقطه پایانی بر یک عصر به سرآمده بود. دلیل ما بر این تحلیل این است که دو طرف اصلی منازعه از مرکز صحنه خارج و به حاشیه رانده شده‌اند و بر عکس، بازیگران دیگری صحنه را اشغال کرده‌اند. القاعده که مانند رباط‌های فیلم‌های تخیلی به هیولایی تبدیل شده بود که می‌رفت تا سازندگان خود را هم ببلعد، امروز به پیکر بی‌سری شباهت دارد که گهگاه لگدهای مذبح‌خانه‌ای می‌زند ولی جانی در بدن ندارد و آمریکا، یعنی طرف دیگر منازعه، که از دهه ۱۹۶۰ تمام توان خود را به‌کار گرفته بود تا خود را به سلاح‌هایی مشابه آنچه باز هم در فیلم‌های تخیلی دیده می‌شود، هر کس و هر چیز را که بخواهد با فشار دکمه‌ای از سر راه بردارد، اینک با چنان بحران‌هایی دست و پنجه نرم می‌کند که هیچ آینده درخشانی را برای آن کشور به‌نمایش نمی‌گذارد.

آنچه پیش آمده سقوط سریالی مترسک‌هایی است که سالیان دراز بر گرده مردم سوار بودند و چنان می‌تاختند که گویی هیچ خطر دیکتاتوری‌ای آنها را تهدید نمی‌کند. در عوض بازیگران تازه‌ای وارد صحنه شده‌اند که سالیانی است جامعه‌شناسان دوراندیش ورود آنها را نوید داده بودند. این بازیگران همان تک‌سوران بی‌نام و نشانی هستند که مانند قطره‌های باران در کنار هم قرار می‌گیرند و سیل‌های خروشان و توفان‌های پرملاطتی را برمی‌انگیزند. گمان ندارم که هیچ یک از دو بازیگر سال ۲۰۰۱ از وجود و حضور این بازیگران خشنود باشند هرچند که هر یک از آنها به نحوی ورودشان را خوشامد گفته و بر سیل رهبری‌های دلبانه سفارش‌هایی به آنها می‌کنند و آنها را از وجود راهزنان و فریبکاران آگاهی می‌دهند درحالی که هیچ راهزنی بدتر از خود آنها نیست. حضور خروشان مردم شمال آفریقا، کسه‌وکره القاعده را به هم ریخته و نه تنها راهکازهای آنها را از حیز انتفاع لادخته بلکه قرارت‌های واپسگرا و پخته و پوسیده آنها را نیز بی‌اعتبار کرده‌اند. از سوی دیگر، حضور مستمر و پیگیر آنها در صحنه، سناریوهای آمریکا برای حفظ تعادل قوا به نفع اسرائیل و جانشین کردن عناصر سابق به وسیله عناصر دیگری از همان مقوله را هم بی‌سرانجام کردند. سفارت اسرائیل در قاهره اشغال شد، حسنی مبارک به دادگاه کشیده شد و سابقه دولتمردان به ظاهر تازه ولی در باطن کهنه و پشت پرده یکی پس از دیگری رو می‌شود و آینده سیاسی آنها را بی‌اعتبار می‌کند. مردم تمام این مناطق نشان دادند که مسلمانند ولی به مفسر و مقتداهایی مانند بن‌لادن و دیگران نیاز ندارند. در عین آنکه نمازشان را می‌خوانند مسایل را با یکدیگر خلط نمی‌کنند. باش تا صبح دولت‌شان بدمد زیرا امواج این تحرک‌ها معلوم نیست تا کجا می‌رود ولی یک نکته معلوم است و آن اینکه این موج‌ها در هر سرزمینی یا جامعه‌ای به زنگ خاصی ظاهر می‌شوند. در افغانستان مردم دهمین سالگرد درگذشت احمدشاه مسعود را چنان گرمی داشتند تا به حاکمان فعلی بگویند از فساد گسترده آنها رضایت ندارند؛ در سوریه، اردن، الجزایر و ... هم به همین‌سان پیام‌ها متفاوت است. اگر بخوایم به یک نکته تئوریک برسیم باید بگوییم جامعه‌شناسان ژرف‌نگر صالح‌ترین افراد برای پیش‌بینی حوادث هستند. اگر فقط به یک کتاب از آن‌نور توجه شده بود، مشخص می‌شد که عصر فرد بازیگر است. این فرد هم مسئول است و هم آزاد خواهد و دیگر اجازه نخواهد داد کسی برای او تعیین تکلیف کند. این پارادایم جدید هم آینده را نشان می‌دهد و هم انسان امروز را از سردرگمی و آینده‌هراسی می‌رهاند. قدرت‌طلبان ماست‌ها را کیسه کنند و ایدئولوگ‌ها مغازه دیگری باز کنند. کسی نیاز به رهبری آنها ندارد.

چهارراه جهان

ناگفته‌ها در انتظار نوشتن

■ **یورونیوز**: در کنار مراسم رسمی که برای بزرگداشت حادثه حملات مرگبار ۱۱ سپتامبر برگزار می‌شود، یک هنرمند و استاد هنر در نیویورک اقدام به برگزاری مراسم بزرگداشتی به نام «حافظه‌جمعی» کرده است. «شرلی اورینگ»، نام هنرمندی است که با چیدن دو هزارو ۷۵۲ صندلی خالی در فضای باز «برایان پارک» در نیویورک به یاد کشته‌شدگان حملات مرگبار به مرکز تجارت جهانی از حضاران در پارک می‌خواهد که به یک پرسش پاسخ دهند. پرسش این است: «دوست دارید مردم جهان از حادثه یازدهم سپتامبر چه چیز را به خاطر بباورند؟» در اطراف صندلی‌های‌های خالی، ماشین‌های تاپ قدیمی وجود دارد تا افرادی که تمایل دارند به این سوال پاسخ دهند، خواسته‌های خود را تایپ می‌کنند و در نهایت تمامی پیام‌های نوشته شده در نمایشگاه‌هایی که در دانشگاه‌های سراسر کشور برگزار خواهد شد، به نمایش در می‌آیند.

شرق

حکم در راه ماند، «شهروند» منتشر شد

حمید جعفری

عدد دو زیاد برای «شهروند امروز»ی‌ها خوش‌یمن نیست و انگار نخواهد بود. به این دلیل که دوشنبه هفته گذشته بود که هفته‌نامه «شهروند امروز» در دور دوم انتشارش، توقیف شد. توقیف دوباره این هفته‌نامه به سبک و سیاق توقیف دور اول انتشارش بود؛ یعنی یک شکل توقیف دو بار برای این نشریه رقم خورده است. در دوره دوم انتشار این هفته‌نامه، همان اتفاقی افتاد که در دور اول انتشارش. در دوره پیشین انتشار این هفته‌نامه نیز ابلاغ توقیف «شهروند امروز» هم‌زمان با انتشار شماره آخر آن بود، در دست ماندن اتفاق که دوشنبه هفته گذشته رخ داد و ابلاغ توقیف روز گذشته هم‌زمان با حضور روز گذشته «شهروند امروز» روی پیشخوان کیوسک‌های مطبوعاتی. با این حساب یک «دو» دیگر به «دو»های نحس «شهروند امروز»ی‌ها اضافه کنید. البته ماجرای توقیف «شهروند امروز» به نحسی «دو» ختم نشد. هفته گذشته بی‌آنکه ابلاغیه‌ای از هیات نظارت بر مطبوعات برسد خبر دست‌به‌دست و دهان‌به‌دهان چرخید. نکته اینکه ابلاغ

توقیف این نشریه توسط هیات نظارت بر مطبوعات قبل از اینکه برای «شهروند امروز» ارسال شود به آدرس دیگر نشریات فرستاده شد. «رضا خجسته‌حیمری» سردبیر «شهروند امروز» درباره روند توقیف این هفته‌نامه می‌گوید: «در هفته گذشته از طریق برخی سایت‌های معتبر و غیرمعتبر و از طریق برخی همکاران روزنامه‌نگار خبر رسید که «شهروند امروز» طبق نظر هیات نظارت بر مطبوعات توقیف شده است. باوجود شنیدن این اخبار هیچ ابلاغیه‌ای از مراجع ذی‌ربط به دست ما نرسید. حتی روز بعد که پیگیر این ماجرا در وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی بودیم از ارایه هر گونه سندی دال بر توقیف موقت «شهروند امروز» امتناع شد. پس از این با راپزنی‌های صورت گرفته با مقامات قضایی و دادگستری، طبق نظر این مقامات اعلام شد تا زمانی که ابلاغ قانونی صورت نگیرد انتشار «شهروند امروز» باامناع است. تا پایان ساعت اداری چهارشنبه هفته گذشته، بخش‌هایی از مجله برای چاپ به چاپخانه ارسال شده بود و پس از سیاست صبر و انتظار ما همچنان هیچ حکم و ابلاغیه‌ای از نهادهای ذی‌ربط به دست ما نرسید. به دلیل همین

تاتوق

درنگی بر مجادله‌ای سینمایی

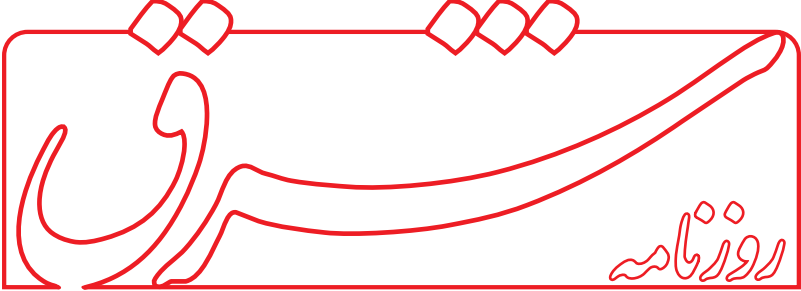

محمد صادقی

ساعتی از نیمه شب گذشته و یک برنامه تلویزیونی زنده (میزگردی سینمایی) پخش می‌شود. صدای تلویزیون آفندر بلند هست که به اتاقم برسد. «جامعه در حال گذار»، «سنت، مدرنیته و پست مدرنیته را در این فیلم می‌بینیم»، «فردید»، «شما واژه‌هایی را به کار می‌برید که تعریف مشخص علمی ندارد»، «آنچه در فیلم می‌بینیم یک فضای سنتی است»، «این شیوه نقد شما یعنی من همه حقیقت هستم»، «این فیلم داستان ندارد»، «داستانی که نداریم چیست؟»، «فیلم الکن در بیان قصه اولی‌هاش است»، «تفسیر تراشی برای فیلمی که الکن است هنر نیست»، «از خود بیگانگی»، «عقلانیت جدید نتیجه‌اش اضطراب، تشویش و... بوده»، «پست مدرنیته پرشش از عقلانیت است»، «لیوتار»، «فوکو» و... با مددای که در دست دارم برخی از این شنیده‌ها را یادداشت می‌کنم و خودم را به تلویزیون می‌رسانم. یک «جر و بحث» تمام‌عبار شکل گرفته، هرچند خودشان آن را نقد و گفت‌وگو می‌خوانند. جر و بحث مکالمه‌ای است که برای اثبات خود در برابر دیگری و از راه حمله به دیگری انجام می‌شود. برنامه بازمای است، حرف‌های منتقد خشمگین و فیلمساز پرمدعا، سرسام‌آور است، هم عصیان‌ام می‌کند، هم فکر می‌کنم خیلی حوصله دارند. جالب است منتقد دیگر هم گهگاه شعری می‌خواند، نمی‌دانم چرا؟ شاید می‌خواهد فضا را تلطیف کند، خلاصه اندکی قابل تحمل تر است! اما از

سومین جلسه اعتراض تئاتری‌ها برگزار شد

شرق: دیروز بار دیگر بخشی از خانواده تئاتر به دعوت هیات مدیره بزرگ‌ترین نهاد صنفی خود، دور هم جمع شدند تا نگرانی‌های چندین و چند ساله‌شان را و به قول ایرج‌راد ۷۰ ساله، تکرار و تکرار کنند. این سومین دعوت عمومی بعد از هفتم اردیبهشت و ۱۰ خرداد بود که مانند دو دفعه قبلی با صحبت‌ها و اعتراض‌های تند اعضا و صدور بیانیه به پایان رسید. بهزاد فراهایی که مانند جلسات قبلی مهم‌ترین بخش صحبت‌های خانه تئاتر را عنوان کرد با اشاره به اینکه وزیر کنونی ارشاد کمترین توجهی

یکشنبه ۲۰ شهریور ۱۳۹۰ ۱۳۰۱شوال ۱۴۳۲ ۱۱ سپتامبر ۲۰۱۱ سال نهم شماره پیاپی ۱۲۴۰ شماره ۴۱۶ دوره جدید ۲۰صفحه

پیمان معادی به تئاتر می‌آید

ایستنا: پیمان معادی در نمایش جدید حسین پاکدل «عشق و عالیجناب» به ایفای نقش می‌پردازد. «عشق و عالیجناب» تازه‌ترین اثر حسین پاکدل بوده که قرار است پیمان معادی هم در کنار بازیگرانی همچون سیامک صفری، مهدی سلطانی، عاطفه رضوی و شهرام حقیقت‌دوست بازی کند. به گفته حسین پاکدل، این نمایش پروژه‌ای بسیار سنگین داستانی معاصر دارد و اثری کاملاً عاشقانه و سیاسی است.

برش از اخبار

مشایی

رییس شورای عالی سینما می‌شود؟

■ شرق: شورای عالی سینما با ریاست چه کسی برگزار می‌شود؟ این سوالی است که چندی است در مجامع سینمایی مطرح می‌شود. سایت «مشرق» در این زمینه خبری داد مبنی بر اینکه احمدی‌نژاد در شورای عالی سینما شرکت نمی‌کند و رحیم مشایی ریاست این شورای سینمایی را بر عهده خواهد گرفت.

محسن علی‌اکبری از اعضای شورای عالی سینما در باره این تغییر ریاست به «شرق» می‌گوید: «من هیچ اطلاعی در این زمینه ندارم و در این‌باره به ما حرفی زده نشده است» وی با اشاره به اینکه آخرین جلسه شورای عالی قبل از ماه مبارک رمضان برگزار شده است و طبق روال باید همین روزها این جلسه برگزار شود، می‌گوید: «به هر حال ریاست این شورا بر عهده رییس‌جمهور است و هر تصمیمی می‌توانند بگیرند»

همچنین مسعود دهنمکی با اعلام بی‌اطلاعی در این زمینه می‌گوید: «هر بار وزیر، نامه‌ای جداگانه برای حضور در این شورا ارسال می‌کند و هنوز اطلاعی از زمان برگزاری جلسه جدید شورا ندارم» وی درباره اینکه اگر اسفندیار رحیم‌مشایی، ریاست شورای سینما را بر عهده گرفته باشد، می‌گوید: «در این صورت دیگر شورای عالی سینما نیست، یک چیز دیگر است.»

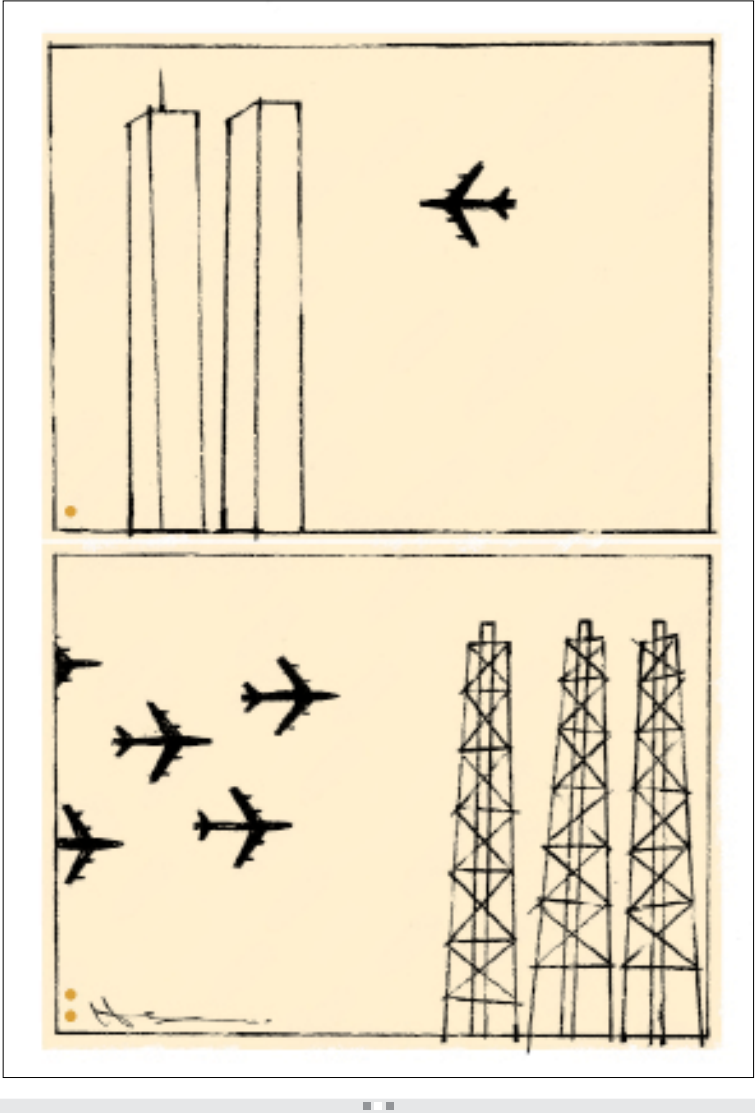
از نظر او «حتی اگر شورای عالی سینما دیگر تشکیل هم نشود، اشکالی ندارد چون به اندازه کافی در جلسه آخر تصمیم‌های مهمی تصویب شده‌اند که در صورت اجرایی شدن برای دو تا سه سال دیگر سینما کافی است.» شورای عالی سینما از نهادهایی است که کمتر از یک سال از تشکیل آن می‌گذرد و در واقع به عنوان مهم‌ترین نهاد تصمیم‌گیری در زمینه سینما قرار است تصمیمات اجرایی بگیرد.

کارتون

خواب

حسن کریم زاده

www.karimzadehstudio.com

■ ■

